

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2022. október 23.

XX. évfolyam 34. szám

Évközi 30. vasárnap

„Lelkem az Úrban dicsekszik.”

Egyházközségünk hirdetése:

Október 23. évközi 30. vas.

Missziós vasárnap

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – Élő Zsuzsanna és
Norbert

19:00 – +István

Szentmisék után gyűjtés a
missziók javára.

A szentmise olvasmányai:

Sir 35,15b-17.20-22a

Zsolt 33

2Tim 4,6-8.16-18

Lk 18,9-14

Október 24. évk. 30. hétfő:

Claret Szent Antal Mária püspök

06:30 –

18:00 - Bibliaóra a hittanteremben

Október 25. évközi 30. kedd:

Szent Mór püspök

06:30 –

Október 26. évk. 30. szerda

06:30 –

Október 27. évközi 30. csüt.:

6:30 –

18:30 – 19:30 - Szentségimádás

Október 28. évk. 30.péntek:

18:00-19:00 - Gyóntatás

19:00 –

Október 29. évk. 30.szombat

19:00 – Élő és + családtagok

ÓRAÁTÁLLÍTÁS

Október 30. évközi 31. vas.

08:00 – Hálaadás

10:00 –

18:00 –

Missziós gyűjtés

A kihelyezett kosarakba a missziók javára gyűjtünk az egész világon.

ÓRAÁTÁLLÍTÁS

Felhívjuk a kedves testvérek figyelmét, hogy jövő vasárnaptól életbe lép a téli miserend. Azaz jövő szombaton még este 7 órakor, de másnap vasárnap már este 6 órakor kezdődik a szentmise. És innentől minden esti szentmise este 6 órakor kezdődik, kivéve a karácsonyi éjféli misét.

Ferenc pápa katekézise: a kitaró, nehézséget leküzdő vágy szerepe a megkülönböztetésben VI.rész

A megkülönböztetés alapvető szempontjairól tartott katekézis sorozata hatodik fejezetében Ferenc pápa a „Saját életünk könyve” címmel tanított az önismeret nélkülözhetetlen szerepéről. A Szent Péter téren ismét mintegy tízezer hívő vett részt az általános kihallgatáson a szelíd napsütésű őszi időben.

A katekézis elején felolvasták a téma bibliai alapigéjét a Második Törvénykönyvből, mely Isten Népe egzisztenciális, közösségi tapasztalatáról szól: „*Gondolj az egész útra, amelyen az Úr, a te Istened negyven éven át vezetett a pusztában, hogy megalázzon, próbára tegyen, megvizsgálja szívedet, vajon megtartod-e majd parancsait vagy sem*” (MTörv 8,2). Az életben

ugyanis mindig döntéseket kell hoznunk, a döntések meghozatalához pedig a megkülönböztetés útját kell bejárunk. Minden fontos emberi tevékenységnek megvannak a maga „használati utasításai”, amelyek szükségesek a kívánt eredmények eléréséhez. Ma a megkülönböztetés egy újabb nélkülözhetetlen alkotóelemére figyelünk, ez pedig a saját életünk története – emelte ki a pápa.

Olvassuk életünk legértékesebb könyvét, mely önmagunk története!

Életünknek az a legértékesebb „könyve”, amit úgy kaptunk, ám ezt a könyvet sajnos sokan nem olvasnak el, vagy csak túl későn teszik meg azt, mielőtt meghalnak. Mégis, éppen ebben a könyvben találjuk meg azt, amit egyebütt hasztalan keresünk. Ferenc pápa Szent Ágostonra, az igazság nagy keresőjére hivatkozott, aki ezt a könyvet akkor értette meg, amikor átolvasva benne a saját életét, észrevette abban az Úr jelenlétének csendes, tapintatos és egyértelmű nyomait. Útja végén csodálkozva állapította meg: „*Íme, belül voltál, én pedig kívül és kint kerestelek. Szépséges világodnak én rútságommal rohantam neki. Velem voltál, de én nem voltam veled*” (Vallomások X, 27.38). Ezért hívta meg a belső élet művelésére, hogy megtalálja, amit keres. Szent Ágoston azt szokta mondani: „*Lépj vissza önmagadba*” és hogy „*a benső emberben lakik az igazság*”. Ezt a felhívást a pápa mindenkinek ajánlja, köztük saját magának is.

Ismerjük fel életünk könyvében a mérgező elemeket!

Sokszor átéltük mi is Ágoston élményét, folytatta, hogy olyan gondolatok fogságába esünk, melyek megfosztanak bennünket önmagunktól. Ezek sémaszerű üzenetek önmagunk ellen, mint az „Én nem érek semmit”, és ez lehúz téged. Az „Én mindent rosszul csinállok” és ez is lehúz téged. Aztán még az „Én soha nem csinállok semmi jót” – és ez is lefelé visz. Ezek a pesszimista kijelentések nagyon lehangolnak bennünket! Ám a saját történetünk olvasása azt is jelenti, hogy felismerjük ezeket a „mérgező” elemeket, majd kitágítjuk történetünk szövedékét és iparkodunk észrevenni más dolgokat is, azokkal gazdagítva a történet együttesét. Így remélhető, hogy észrevesszük Isten tapintatos művét az életünkben.

A „negativitás Nobel díja

Ferenc pápa itt közbevetőleg elmesélt egy történetet, egy általa is ismert nagyon negatív személyről, aki megérdemelte volna a „negativitás Nobel díját”. Neki minden rossz volt és mindig azt kereste. Nagyon keserű ember volt, akinek pedig voltak jó tulajdonságai is. Egyszer találkozott valakivel, aki segítségképpen azt tanácsolta neki, hogy a sok rossz után mondjon végre valami jót is magáról. Erre meglepődve mondta magáról, hogy „igen, én ilyen is vagyok” és így lassanként ő hozzásegítette, hogy előrehaladjon és tudja olvasni saját életében a rossz és a jó dolgokat is, amiket Isten vetett el az életünkben.

Életünk mozzanatainak az összefüggéseire figyeljünk!

A megkülönböztetésnek van egy narratív, elbeszélő megközelítése, ami nem a konkrét cselekvésre összpontosít, hanem az összefüggésekre. Honnan is származik ez a gondolat? Ezt most érzem, de honnan jön? Hová vezet engem és mikor találkozhattam vele korábban? Valami újdonság ez, vagy már találkoztam vele? Miért

sürget jobban, mint más vonások? Mit jelent az életem számára? – kérdezte sorra a pápa. Életünk eseményeinek története lehetővé teszi olyan fontos árnyalatok és részletek megragadását is, amelyek értékes segítségnek bizonyulhatnak, jóllehet eddig rejtve maradtak. Például egy könyv, egy szolgálat, egy találkozás, az első olvasatra jelentéktelennek tűnik, ám a későbbiekben mégis benső békét ad, életörömet közvetít és egyéb más jótettekre is ösztönöz. Ezeknél el kell időzni és fel kell ismeri őket, mert ezek nélkülözhetetlen elemek. Megállni annyit jelent, mint felismerni. Ez fontos a belátás szempontjából, mert így össze tudjuk gyűjteni a rejtett igazgyöngyöket, amiket az Úr vetett a földünkbe.

Keressük a jót az életünk történetében, mert az lassú és folyamatos feltárást igényel

A jó mindig rejtve marad, mert a jó szemérmes és elrejtőzik. A jó csendes, ezért lassú és folyamatos feltárást igényel. Mert Isten stílusa diszkrét, tapintatos. Isten szeret rejtőzködni, nem erőszakos. Olyan, mint a levegő, amit belélegzünk, nem látjuk, de éltet, és csak akkor vesszük észre, ha hiányzik. Az élet újraolvasásának a szokása neveli és finomítja a tekintetünket, így észrevehetjük azokat az apró csodákat, amelyeket a Jóisten tesz nekünk napról napra. Ha törődünk vele, meglátunk más lehetséges irányokat is, melyek megerősítik a belső ízlést, a békét és a kreativitást. Ám mindenekelőtt szabadabbá tesz a mérgező sémáktól. Bölcsen mondják, hogy aki nem ismeri a múltját, arra van ítélve, hogy megismételje azt, hogy csak körben járjon.

Meséljünk az életünkről

Feltehetjük magunknak a kérdést: Meséltem-e már valaha is valakinek az életemről? Gyönyörű élmény ez a jegyespároknak, amikor

komolyan gondolják az életüket. Ez az egyik legszebb és legbensőségesebb kommunikációs forma, mesélni egymásnak az életükről. Lehetővé teszi számunkra, hogy felfedezzünk korábban ismeretlen mozzanatokot, melyek kicsik ugyan és egyszerűek, de ahogy az evangélium mondja, éppen a kis dolgokból születnek nagy dolgok (vö. Lk 16,10).

A szentek élete is segít Isten stílusa felismerésében

A szentek élete is értékes segítséget jelent Isten stílusa felismerésében, mert lehetővé teszik, hogy megismerjük cselekvésmódját. A szentek bizonyos viselkedései kihívás elé állítanak bennünket, új jelentéseket és új lehetőségeket mutatnak meg. A pápa Loyolai Szent Ignác esetére utalt, aki élete alapvető felfedezésének a leírásakor egy fontos pontosítást tesz: „A zarándok, vagyis ő maga, tapasztalatból ismerte fel, hogy egyes gondolatai szomorúvá, mások vidámmá tették és így apránként megtanulta felismerni a gondolatok sokféleségét, a benne működő lelkek sokféleségét” (Önéletrajz, 8). Fontos tehát tudni, mi is történik bennünk.

A „lelki vigasz” és a „lelki vigasztalanság” felismerése

A megkülönböztetés a jó és a sötét mozzanatok elbeszélő olvasata, amelyet életünk során tapasztalt „vigasz” vagy „vigasztalanságnak” nevezünk. A megkülönböztetésben a szív szól hozzánk, és nekünk igyekezni kell megérteni az ő nyelvét. Tegyük fel magunknak a kérdést, például a nap végén: mi történt ma a szívemben? Egyesek úgy vélik, hogy a lelkiismeret-vizsgálat a bűnök számbavétele. De nem! Arról van szó, hogy mi történt bennem? Volt-e örömöm? Mi okozta azt? Szomorú voltam? Mit okozta a szomorúságot? Így lassan megtanuljuk felismerni, mi is történik bennünk – zárta katekézisének Ferenc pápa.

P. Vértesaljai László SJ – Vatikán